

3 Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους λόγους πάντας περιέργους ἡγοῦμαι, ἃ δ' ἂν οἶμαι συνενεγκεῖν περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε, ταῦτ' εἰπεῖν πειράσομαι, τοσοῦτον ἀξιώσας μόνον· ἂν ἄρα του μεμνώμαι τῶν πεπραγμένων, μὴ κατηγορίας μ' ἔνεχ' ἡγεῖσθε λέγειν, ἀλλ' ἵνα δείξας ἃ τόθ' ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταῦτὰ παθεῖν.

Κ [ΚΑ]

1 Εἰ καὶ τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδενὶ συμπολιτευόμενοι τοσαύτην ἡγομεν ἡσυχίαν ὅσην περ ἐν τῷ παρόντι, οὔτε τὰ νῦν ἂν γεγενημένα συμβῆναι νομίζω, τῶν τ' ἄλλων οἶμαι πολλὰ βέλτιον ἂν ὑμῖν ἔχειν· νῦν δ' ὑπὸ τῆς ἐνίων ἀσελγείας οὔτε παρελθεῖν οὔτ' εἰπεῖν οὔθ' ὅλως λόγου τυχεῖν ἔστιν.

2 Ὅθεν συμβαίνει πολλὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδει' ἴσως. Εἰ μὲν οὖν αἰεὶ ταῦτὰ πυνθάνεσθαι, καὶ σκοπεῖν ὅ τι χρή ποιῆσαι, καὶ πάσχειν οἷά περ νυνὶ | βούλεσθε, ψηφιεῖσθ' ἅπερ ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων, καθέλκειν τριήρεις, ἐμβαίνειν, εἰσφέρειν, πάντα ταῦτ' ἤδη· ἃ τριῶν ἡμερῶν ἢ πέντε, ἂν σιωπηθῇ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων καὶ σχῶσιν ἡσυχίαν ἐκεῖνοι, πάλιν οὐκέτι καιρὸν εἶναι πράττειν ὑπολήψεσθε, ὅπερ ἤνικ' ἐν Ἑλλησπόντῳ Φίλιππον